

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Pri[m]a est margarita virginalis castitatis. hec ordinabat corp[us] ip[su]m
deo [et] r[...] p[ro]rsus subijcie[n]do

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ber. De sc̄tā Catarina

de diuinis illuminādo.

Cteria est margarita sp̄ualis charitatis,
hec p̄ficebat voluntatē sive affectū se tota
lis deo offerēdo. Per has igit̄ virtutes int̄
telligunt̄ oēs virtutes hoīis p̄fectiue q̄cunq;
modo.

Prima igit̄ margarita est p̄galis
castitas. Virginitas enī castitas ē
donū celestis ducis. Sap. viij.
Sicut qm̄ atq; nō possum̄ esse p̄tuncus nisi
dē det. Et hoc ipm̄ erat sapia scire cuius
esset h̄ donū, adq; dñm̄ z d̄p̄cat̄ sū illum.
Hec ibi. Est etiā ornamē fulgēt̄ dec̄
Sap. viij. O q̄ pulra ē casta generatio. et
Amb. i. de off. d̄t. q̄ i h̄ytre t̄gantie marie
bonesti cura z decoris p̄sideratio spectat̄ z
q̄ris. Qd̄ expones Tho. ii. q. q. xlviij. dicit
q̄ honestas z decor maxime attribuūt̄ re
peratice. cuī sp̄es z p̄ginal castitas nō p̄p
ncipalitatē boni p̄p̄z s̄ p̄t̄ turpitudinē
q̄r̄ mali a q̄ retrahit̄ in stū. f. moderat̄ de
lectationes q̄ sunt nob̄ z brutis coēs. Hec
Tho. Est etiā bonū ingēt̄ valoris. Eccl
xxv. Nō ē digna pōderatio anie p̄t̄mer.
z. ii. Lōi. viij. Hēm̄ t̄belaup̄ istū i vāk fū
enlib. Et his utaq; p̄z qm̄ castitas p̄ginal
quenient̄ d̄r̄ margarita. Hec utaq; nobilis
et p̄ciosa margarita i beata Catarina p̄t̄
ta est. Tāto q̄ppe nobilis: pulc̄t̄ atq; p̄
ciosoz q̄nto ex malib; volūrat̄; affectōe fui
st ab ea electa z custodita. Nā sic d̄ Greg.
Lor z nō subam p̄lat̄ dē, z nō q̄t̄ i eius
sacrificio s̄ ex q̄nto offeras. Et Aug. xiiij.
q. v. c. siqd̄. D̄ē inf̄rogat cor: nō manum.
Tāto igit̄ vir̄ est p̄ciosoz z melior. atq;
d̄o acceptior q̄nto ex maiori affectōe z fir
mior̄ volūrat̄; p̄posito custodif. Lāt̄ras
q̄nt̄ p̄ginalis ex seruētissimo affectu fuit a
btā Catarina custodita: z inuolabili volū
rat̄; p̄posito ch̄ro z secerata. In h̄ aut̄ eu
ident̄ apparet inuolabili ip̄z sancti p̄positi
firmitas, q̄r̄ cū mīta habuerit̄ ipedimenta
retractua z multā pugnaz nullaten̄ tñ a
suo p̄posito flecti potuit. Prover. xxij. Acci
xit fortitudine lūbos suos: z roborauit bra
chiū suū. I. sc̄m̄ suū p̄positū q̄ se defendit
z oia impedit̄a z pūgnas. Habuit aut̄ sa
re p̄ginis catarine castitas p̄ginal ipedim
ta tripliciter.

Primo ratione p̄sonalis qualitatis
Secondo ratione p̄galis p̄sibilitatis.

Tertio rōe penalis asperitatis.

Primo rōne personalis
q̄litatis. Tū proper etat̄ inuicūte. Era
em̄ inueniens deē z octo am̄dz. Juic̄ eu
te multis est causa laetūe. Eccl. ii. Ad
lescenſia z voluptas vanā sum. Tū prop̄
corporis formositatē. Era em̄ incredibilis
pulc̄tudinis z oīm̄ oculi admirabilis bas
bebas. Era q̄si altera Hester pulca nim̄
z decora facierit d̄ Hester. q. Pulc̄tudo
aut̄ corporis in inuenient̄ alioq; est cā ruine.
Eze. xvj. Habēs fiduciā i pulc̄tudine tua
soincata es. Tū prop̄ coditōis libertatē.
Era em̄ nobilis multū filia regis z parē
tib; orbata: sui suoq; q̄ dñia remaserat. Siē
aut̄ dicit Hieron. in ep̄la. Plenū nobilitas
carnis: ignobilitate partē met̄. Hec
le. Libtas etiā i inuenient̄ sepi; est causa
ruine. Ideo dicit Eccl. vij. Sibi sum
serua corpus illar; z nō oīdas facie tuū hi
lare ad illas. Hec ibi. Sed his nō obstant
tib; in sc̄to virginitatis p̄posito sp̄ ego Leta
rina p̄māst̄ cōstans et immob̄. Nā neg
pp̄t̄ inuenient̄ frenū q̄cūq; mō laxauit ad
laetūias. Etsi inuenis erat Catet̄ sensu
senior erat. Unū poterat dicere q̄ p̄. Sup
senes n̄t̄ellexi. Hoc p̄fecto fecit q̄d̄ sapies
hortaf Ecclastes. xj. In bono sit cor tuū
a inueniente tua. Et eiusdē. xj. Hement
crebris tui in dieb; inuenient̄ tue tē. Itz
neg p̄p̄t̄ corpore formositatē q̄uis medo
ad carnis volūptates declinare voluit. Nō
em̄ de exteriori pulc̄tudine curauit consi
deras qm̄ sicut d̄ Proverb. vli. Vana et
pulc̄tudo. Et Isa. xl. Qd̄ caro fenum et
oia glia elus q̄si flos feni tē. Sed urā ha
bitus de interiori pulc̄tudine aie. P̄. Qd̄
glia ei filie regis ab intus tē. Itz neg p̄
pter generis nobilitate z p̄ditionis libertatē
q̄r̄ nō ḡ libertatē ad vagitatem defluera fre
nū accepit timoris dñi Prover. vi. Nulla
aut̄ generis nō curauit s̄ de nobilitate
tis. Nobilitas em̄ generis q̄nticulat̄ si ma
gna iformis ē v̄ dicit p̄bs. ii. thero. Zōne
q̄lilitatē suā z scravuit ea ch̄ro. Unde ip̄a
Doxentis imperati. Quāuis in purpura
sum nata tē. hec tñ oia z p̄ep̄si et ad dñm̄ le
carnis cura habuit magnum de nobilitate

morū et libertate mentis. Hec est enim vera nobilitas et vera libertas. Hiero, i. epila ad Hellaciā. Sola apud deū est libertas non fuire peccatis. nobilitas ē summa apd denz virtutibz effi claz. Nā ille apud deum pēst poror nō quē nobilitas generis aut dignitas seculis; sed quē deuotio fidei et vita sc̄a cōmēdat. Hec ille. Quid em̄ p̄dēst p̄t homini apud hoīes nobile extimari et apud deū suis d̄meritis rep̄zobari, hoīy dñari: et demonibz miserabili fuitute subiicit. Un Chrys. lug illud. P̄rem habem⁹ abraam: dicit. Quid p̄dēst ei quē sordidat mores generatio clara: Aut qđ nocet illi generatio vilis quē mores adonār nobilitā. Quid p̄fuit chām qđ sunt nos fili⁹: aut qđ noxuit Abrae qđ p̄iem habuit thare luteoz deoy cultore. Segar⁹ em̄ a genere suo p̄s⁹ est in caput fidelium ut iā nō dieat fili⁹ p̄tērūz sed pater sc̄oī. Hec ille. Et Bern. ad Eu geniū. Sic aploz nō aliud nobile qđ morū ingenuitate et animi fortitudine. hec ille Un et ch̄s p̄ inchoatoē ecclie sue nō multos elegit nobiles fm̄ carnē. Unde Daus. j. Lōj. j. Vide te vocatoē em̄ vrām frēs qm̄ nō alti sapientes fm̄ carnē: nō p̄lti potentes: nō mlti nobiles: s̄z que stulta s̄t mōdi elegit de⁹ vt cōfundat sapientes. Et qđ in firma sunt mudi elegit de⁹ vt 2fūdat foria. et ignobilia mudi et p̄temptibz elegit de⁹ et ea qđ nō sunt vt ea qđ sunt destrueret ve nō ḡlter ois caro i. p̄spectu e⁹: hec ille Nobilitas qđ sola est qđ animū moribz ornat qđ nobilitate soli virtutis et iusti dīci debent nobiles. Nobilis em̄ dicit qđ libertatis virtus seruitur non subiicit. bellis ergatis et aptus inuenit. Soli autē p̄tuosi sunt tles vicis nō subiugati seruitur p̄ci et male conseruandis in gratia liberteate donati: dicentes illud Gal. viij. Jam nō sum⁹ ancille suis sed libere. Ipsi etiā soli sunt bell sp̄ualibz ap̄t̄ se ad pugnandum cōtra sp̄ualibz hostiū nequiciā. ip̄i enī soli sunt induiti armatura dei. de qua dicit aplis Eph. vij. Induite vos armaturā dei ut possitis stare aduersus iustias diaboli. Et qđ p̄dēst cor pales inimicos virtutibz debellarez hostibz sp̄ualibus arqz vicis succubere. hostes exteriores spoliare et interiores nutritur. Et qđ p̄dēst civilis libertas cu quis diabolo milētabiliter subiugat. p̄feco nec p̄dēst nec vel

re libertas dicēda est. Un P̄bs in politi⁹ Nihil altū qđ virtus et malitia determiuant seruū et liberū. Et Aug. iiij. de ci. dei. Bonus etiā si seruit liber est. in malus autē tū regnat seru⁹ est. nec vnius dñi sed qđ qđ vius est tot dñigum quod vicior. Hec ille. Neqz etiā ciuili nobilitas sine bonis mortuis vera est qđ illitas. sed nobilitatē abusio. Vera quippe nobilitas ortus habuit ex virtutibz. Un Saul cū hūlis esset et p̄ tuolus electus est a dō ut regnaret sup isrl̄ Propter qđ dīce ei Samuel i. Reg. xv. Cum essem parvulus in oculis tuis caput i tribub⁹ israel factus es. Unxiz te dñs in regē sup israel tē. Cum autē insupbia fuisse elatus et rebellis atqz inobedies mādās tādei: repulsius est a regno. Unde dicit ei Samuel ibidē. Pro eo qđ adieclisti fūmonē dñi abiecit te dñs ne sis rex tē. Et sequit post. Sedit dñs regnū isrl̄ a te hodie: et tradidit illud p̄tērūz tuo meliori te. Idēc ibi. Et sic ut habeat. j. Reg. xvij. Iussit dñs samueli ut vngere in regē isrl̄ dānd. quid lū qđ pascebat oves. qđ v̄z bumil erat et virtuosus. de quo dicit dñs in ps. Inueni dauid seruū meū: oleo sancto meo vnti eum. Habet itaqz quoniam vera nobilitas nō nisi et virtutibz et p̄tēst. et p̄cipue in humilitate fundamentū habet. Nam dñis reges p̄dictos p̄pter statim humilitatem instituit. Videant ergo qđ de carnis et pentū nobilitate supbiūt et glānt. quoniam iniuriā nobilitati faciunt. et p̄fecto se ignobiles evident ostendunt. Nā quō nobiles dicere⁹ qđ filios esse diaboli dubitamus nō debemus. Unde Aug. in epila. Quē supbum viderēs filius esse diaboli nō dubites. Et Grego. Apo/ state angelo homo simili efficiat dū bō hoībus similis esse dedignat. Irē Aug. super ps. Supbia angelū fecit diabolū: būllitas hominem delim.

Secūdo habuit virgina/
lis castitas beate Catarine impedimentū rārōe reponit p̄spitatis. Cum p̄p̄ possel sionū copiōtate. Habuit ei rex sp̄alū co/pia qđ mltis ē occasio ruine. ps. Prodig⁹ qđ ex adicē inīq. e. rē. S3 b. Cata. Id uies eē posselliōe. erat tñ paug sp̄ū et affectōe. p̄uer. xij. Est diues cū nihil hec⁹ ē pau. cū i mltis dñi. sit. Tū p̄p̄ p̄missoz mltipli

Ber. de sc̄tā Catarina

tate. Impato: ei sibi p̄cipuerit p̄missit q̄
maxi soler puellaz aios allicere. s. diuitia
rū copiā. dignitatē sue auētare. primā. s.
q̄ rāc̄ regina potēs i reg suo tripharet.
z imesaz glām: vīz q̄ eī imaginē i meh
dio ciuitat̄ erigi za cūct adorari uberet.
Oblarōes q̄ ip̄e mūex p̄mos exēcare et
seducere solet Exo. xxv. H̄uera etiā ex-
cegar prudētes z mūfāt vība iustor. Sed
b. Cataria post aux̄ nō abiit. nec sperauit
i pecuniōr thesaur̄. oēmēs mōdī dignitate
z glām. p̄t ch̄im p̄cipit. vñ impator i n̄
dit. Define talia dicere q̄ nefas etiā e cogi-
tare. Arde obsecro et dēcerne: quē magis
eligere deb̄o. aut potēre: etiū: glōsum z
decor. aut ifirmū: morale: igbile z decor
me. Sic itaq̄ oīa p̄t ch̄im vilipēdit. q̄ si
di. cu paulo Phl. ix. Qia arbitror ut ster-
cora vt ch̄im lucifaciā. Tū p̄t omittēris
sublimē p̄tē: q̄r impaz. Erat. h̄ en solet
aios puellaz allicer. vt p̄z i berlabeē re-
spectu David. ii. Reg. vi. Sz brā Cataria
na cēm tpalez nobilitatē p̄cepit vt tā sup-
dixim. z frenū spōfūs q̄ntecūz auctatis
celesti spōfū cōparōe. prius vilipēdit. Scie-
bat em̄ qm̄ vniuersa vāitas oīs hō vīues
vt d̄ ps. Ps̄as ār̄ dei p̄as etiā q̄ nō aufe-
ref z regnū q̄d̄ corrupeſ. vt d̄: Dan. vii.

Tertio habuit impedimē
tū rōne penal' aspītar. Ultaz eī penarū
cōminatōb̄ tērauit impator aim kgis ad
suū p̄sensuz d̄lectere. Erat at tales cōmi-
natōes multū tribiles z sacre f̄gīs q̄nt
ipugnatiue. Tū p̄t cōminat̄ auctate. q̄a
rex z iūgor erat. Tū p̄t penaſ variaz a/
cerbitatē. q̄r cōminabat eī ipatōz varia et
acerba multū tormenta. Tū p̄t sex⁹ p̄ri⁹
fragilitatē. q̄r ip̄a mīler erat tenera: iuuē-
nis etiā z delicate. Hec vīz puellaz ani-
mos seducere solet z ad p̄sensuz pueroruū
iducere. Un̄ d̄. Daniel iudicib⁹r̄l Dan.
xiiij. Sic faciebat filialb⁹ iūrl. Et ille timē-
tes loq̄baf vob. Hec ibi. Sz b. Catarina
fortitudinē z magnanimitatē suauit. vñ
impator i n̄dit. Quēcūz tormenta potes
excogitare ne diferas: q̄r corp⁹ meū z ani-
mā ch̄o. plus offerre desidero: sic z seipz
p̄ me obnūlt. De ea līgī dicere possimus
q̄d̄ de Līgia d̄ Eccl. xlviij. In dieb⁹ su-
is nō grāmūt p̄ncipē.

S Eūda margarita ē sap̄tia clari-
tas. Sap̄ia eī ē donū celest̄ largi-
tōis. Eccl. i. Qis sap̄ia a dno dō ē

Est ēr̄ ornamerū fulger̄ decor̄. Sap̄. vi.

Elara ē z q̄ nūq̄ marcescit sap̄ia. Est iū
per bonum p̄cellēt̄ valor̄. Proverb. viij.

Dēlior ē sap̄ia cūt̄ opib⁹ p̄cōfissimis: z
dē d̄siderable n̄ valer eī coparan. Et Sa-

pien. viij. Preposui illā regnis z sedib⁹ z̄.

Ibidē. Infinit̄ eī thefaū ē boib⁹ q̄ qui
vīlīt̄ p̄cipes facti sūt amicicie dei. Hec
ibi. Louenit̄ ḡ sap̄ie claritas margarita

noīaf. Hec at p̄cōfisa margarita i b. Catar-
ina iuēta ē. Et ūfūlūr̄ i eā multipl̄. Pro-
uer. xvij. In facie prudēt̄ luc̄ sap̄ia. Lu-

p̄t̄ at i ea p̄cipue trip̄l̄

Primo celare ūfūlūr̄

Sc̄do phos supādo

Tertio ifideles ad fidē illuminādo

Primo igit̄ apparuit eī
sap̄ia cesarē ūfūlūr̄. Nā sic d̄. Sap̄. viij.
Sap̄iam ū vīct̄ malicia. Lū em̄ audisse
Cataria tumult̄ sacrificior̄ z illuc accē-
des vidissit ēt mīltos ch̄ianos mēr̄ mor-
tis ad iūdōp̄ sacrificiū copelli. s̄t̄ crūc̄ fe-
mūnes ūstant ad ipatoz se ūgēt̄e cum
multipl̄. d̄ sua ūlāfa redarguit. q̄ Reg.
xx. Exclamauit in b̄. Cataria idoloz ūlūtā
z vītār̄ ondes. z vīnū dēl celi z tretra
tōz tā sap̄iēt̄ aſſerēs: vt stupefact̄ cedar
n̄ valeret ad hec ūndere. vt sic ipleret q̄d̄
dīs dixit Luc. xxi. Dabo vob̄ os z sap̄ie.
cui nō pote. ūfīſte. z ūdīſce. oēs aduerſari
vestri. Et Eccl. ix. Dēlior ē sap̄ia q̄ ar-
ma bellica.

Sc̄do phos supādo. Nā
mādauit occulēt̄ impator p̄ līas q̄nōgīta
p̄cellentes phos vt suis eam aſſertōnib⁹
superarent. Sedente itaq̄ ipatōe pro tri-
bunalī affunt oratores pomposo eloquen-
tī fastu tumentes. aſſat z puella fidens
in domio z angelico pīmonira eloq̄o. Lū
q̄ multa b̄ fide catholica virgo sancta ūfīſ-
seret. stupefact̄ philosophi ar̄ḡ dei virg-
tute manifesta ūrb̄at innicem ūe contus-
entes ūbmutuerūt. Actui. vij. Non pote-
rant ūſt̄ere sap̄ietie z ūſt̄itu qui loque-
baf. Et Judith. vij. Mirabant sap̄ias eī